

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 690/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie jeho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Co 107/2014-794 z 18. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre

namietané porušenie jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 107/2014-794 z 18. novembra 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že v konaní vedenom Okresným súdom Rožňava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 6 C 434/2002 sa sťažovateľ ako žalobca domáhal proti advokátovi [REDACTED] (ďalej len „žalovaný“) zaplatenia sumy 78 420,63 € s príslušenstvom z titulu náhrady škody, ktorú mu mal žalovaný ako jeho právny zástupca spôsobiť tým, že v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 44 Cb/685/94 nezaplatil súdny poplatok, na úhradu ktorého prevzal od sťažovateľa finančné prostriedky, v dôsledku čoho bolo súdne konanie zastavené, a tiež tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 9 Cb 174/98 podal vadnú žalobu, ktorá bola zamietnutá z dôvodu, že *„uplatnením si nároku z väd tovaru vo forme odstúpenia od zmluvy, a s tým spojenými dôsledkami, stratil žalobca možnosť uplatnenia si iného nároku z väd tovaru, tak ako to je ustanovené v § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka“*, čím porušil právne povinnosti vyplývajúce z výkonu funkcie advokáta, v dôsledku čoho sťažovateľ nebol v uvedených konaniach úspešný. Po vykonaní dokazovania výsluchom účastníkov, ich právnych zástupcov a poisťovne ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, oboznámením viacerých listinných dôkazov, ako aj obsahom súvisiacich súdnych spisov okresný súd rozsudkom č. k. 6 C 434/2002-716 zo 4. decembra 2013 žalobu sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol, pretože *„žalobca nepreukázal že žalovaný zodpovedá za uplatnená škodu v tomto konaní“*.

3. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd napadnutým rozsudkom rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa v tom čase účinného § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil.

4. Sťažovateľ v sťažnosti opätovne uvádza, že „*pochybenie na strane žalovaného vidí v tom, že došlo k zmene nárokov z väd tovaru v zmysle ust. § 436 Obchodného zákonníka, podľa ktorého voľba medzi nárokmi kupujúcemu patrí, len ak ju oznámi predávajúcemu vo včas zaslanom oznámení väd alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení. Uplatnený nárok nemôže kupujúci meniť bez súhlasu predávajúceho. Pôvodnou žalobou sa sťažovateľ domáhal vrátenia kúpnej ceny z titulu odstúpenia od kúpnej zmluvy. Konaním žalovaného došlo k zmene tohto nároku, napriek absencii súhlasu predávajúceho so zmenou už uplatneného nároku, čím došlo k znemožneniu domáhania sa nárokov sťažovateľa v súdnom konaní.*“. Podľa názoru sťažovateľa „*konajúce súdy sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s pochybením žalovaného, ako je uvedené vyššie..., konajúce súdy na daný prípad ústavne súladným spôsobom neaplikovali relevantnú právnu normu a nedostatočným spôsobom posúdili zodpovednosť žalovaného za jeho konanie. Zároveň, v odôvodnení rozsudkov argumentáciu sťažovateľa obišli, resp. na ťažiskové argumenty sťažovateľa nedali dostatočnú odpoveď.*“.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že rozsudkom krajského súdu č. k. 3 Co 107/2014-794 z 18. novembra 2015 bolo porušené jeho základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a právo na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 434/2002-716 zo 4. decembra 2013 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a aby sťažovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 175,66 €.

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

10. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu rozsudkom krajského súdu č. k. 3 Co 107/2014-794 z 18. novembra 2015.

11. Sťažovateľ v sťažnosti vyslovuje presvedčenie, že v predmetnej veci je daná právomoc ústavného súdu, keďže *„právna úprava nezakladá právomoc všeobecného súdu alebo iného orgánu verejnej moci, na ktorý sa môže obrátiť so žiadosťou o ochranu svojho práva“*.

12. V rámci skúmania procesných podmienok konania však ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa ochrany označených práv okrem jemu zaslanej sťažnosti domáhal aj prostredníctvom dovolania podaného jeho právnym zástupcom priamo krajskému súdu 7. marca 2016, čo však vo svojej sťažnosti koncipovanej totožným právnym zástupcom zamlčal. O tomto dovolaní dosiaľ nebolo zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodnuté.

13. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na túto skutočnosť musela byť sťažnosť sťažovateľa odmietnutá pre jej predčasnosť, pretože o ochrane označených práv, ktorých porušenie namieta, bude vo vzťahu ku krajskému súdu rozhodovať najvyšší súd ako súd dovolací.

14. Súbežné podanie dovolania a sťažnosti ústavnému súdu totiž navodzuje situáciu, keď princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy síce vylučuje právomoc ústavného súdu, ale iba do rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní. Tejto situácii zodpovedá aplikácia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

15. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne napr. III. ÚS 109/2010, III. ÚS 114/2010, III. ÚS 199/2010, III. ÚS 7/2014 a iné), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti ústavnému súdu je sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní.

16. Ústavný súd sa v daných okolnostiach musel zaoberať aj úvahou, aké dôsledky bude mať pre sťažovateľa prípadné posúdenie dovolania najvyšším súdom ako dovolania neprípustného. Pre tento prípad ústavný súd majúci na zreteli účel základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru konštatuje, že v prípade procesného rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní bude sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti ústavnému

súdu považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu (porovnaj tiež rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 53 a 54). A contrario potom platí, že v prípade vecného posúdenia a rozhodnutia najvyšším súdom o dovolaní bude mať sťažovateľ k dispozícii už iba podanie sťažnosti ústavnému súdu, čo sa týka tohto rozhodnutia, za obvyklých podmienok.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju vo vzťahu ku krajskému súdu odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2016